

Prædiken til Mariæ bebudelses dag

Luk. 1,46-55

Anden tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:

Da sagde Maria: »Min sjæl ophøjer Herren, og min ånd fryder sig over Gud, min frelser! Han har set til sin ringe tjenerinde. For herefter skal alle slægter prise mig salig, thi den Mægtige har gjort store ting mod mig. Helligt er hans navn, og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham, varer i slægt efter slægt. Han har øvet vældige gerninger med sin arm, splittet dem, der er hovmodige i deres hjertes tanker; han har styrtet de mægtige fra tronen, og han har ophøjet de ringe; sultende har han mættet med gode gaver, og rige har han sendt tomhændet bort. Han har taget sig af sin tjener Israel og husker på sin barmhjertighed som han tilsagde vore fædre – mod Abraham og hans slægt til evig tid.«

Lukasevangeliet 1,46-55

I en bakke på mit plantebord vokser spæde, grønne spirer frem i fugtig muld. De venter tøvende på, at solen får mere magt. I haven står blå krokus og gule erantis allerede og råber om forårets komme. Påskeliljerne er kun grønne blade, og gemmer endnu deres farve for verden. Under et tyndt lag muld ligger vibeæg, anemoner og violer og venter på, at tiden er inde. Foråret er grøde og bevægelse, fornyelse og forandring, fuld af hviskende løfter om sommer, sol og varme.

Foråret lå så længe gemt under sneen som en dæmpet hvissen. Langsomt smeltede sneen og viste små sprækker af liv og farver midt i alt det nedvisnede og døde.

Marias liv var også en hvissen, indtil Gud sendte englen til hende med et ganske særligt budskab. Indtil da havde hun levet et almindeligt hverdagsliv som alle andre unge piger. Hendes dage har lignet hinanden, fulde af pligter og arbejde. Hun har bagt brød, lavet mad, gjort rent og hentet vand fra brønden. Men hun må også have været fuld af drømme og håb som alle andre unge piger dengang og nu.

Men hendes liv bliver helt anderledes, end nogen kunne have forestillet sig. Gud bryder ind i hendes liv, og alt bliver forandret. Den unge Maria bliver udvalgt til at blive en del af Guds frelsesplan.

Hun forstår, at med det barn, hun skal føde, vil der bryde noget nyt frem i verden. I sin lovsang priser hun alt det gode, som den almægtige og barmhjertige Gud har gjort for folket siden skabelsen og stadig gør. Det rummer en fortælling om alt det, der var, og det nu, der forandrer alt. Guds kærlighed til sit folk

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 870, 127. årgang
Marts 2026
ISSN 0901-2214

Redaktion

Benedicte Rostgaard Spies
Mail: benedictespies@gmail.com
Tlf.: 6126 1494

Søndagslæsning
Tilstræbes at udkomme hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov – Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk

vil tage en ny skikkelse, for kærlighed er altid i bevægelse. Altid den samme. Altid fornyet.

Hun er overvældet og glad og deler sin lovsang med Elisabeth, som også venter et barn. For noget så stort må deles med et andet menneske, og Elisabeth forstår Maria som ingen anden. Det barn, som hun bærer, er også en del af profetien om Marias barn. Sammen deler de glæden. Den må frem i lyset, når hjertet er ved at sprænges. Helst deles med den, man ved vil dele ens glæde og fordoble den.

Selvom Maria er beæret over at være udvalgt af Gud, siger hun ikke: "Jeg er ophøjet". Hun siger i stedet: "Min sjæl er ophøjet af Gud". Det er noget, hun har modtaget fra Gud, og ikke noget, der sker ved hendes egen vilje og evner.

Anderledes er det med præsten Zakarias, der ikke troede på englens budskab om, at hans hustru Elisabeth skulle føde en søn, så han blev slået af stumhed. Først da drengen Johannes er født, og han får sit navn, og profetien er opfyldt, får han talens brug tilbage. Maria derimod: Hun er en helt almindelig ung pige, der får sin stemme af Gud. Hendes hjerte bobler af glæde, og det flyder over med lovprisning og taknemmelighed.

Hendes glæde er stor og umiddelbar. Ingen mørke skygger falder ind over hendes glæde og taknemmelighed. Hun kunne ellers have haft grund til det. Hun har kendt til sin tids lov og moral. Hun må have vidst, at det kunne ende tragisk for en ung, ugift pige, der ventede et barn. Hvad ville familien og naboerne tænke? Hvad ville hendes trolovede Josef og hans familie tænke om hende? Alle de tanker og bekymringer kaster ikke skygger over hendes glæde der. Hun tror og håber på noget, som hun endnu ikke kunne se folde sig ud, men som hun mærker under hjertet. Selvom livet går videre næsten som før, er der kommet en dæmpet, hviskende stemme ind i verden. Et håb om, at under sneen, usynligt for øjet, gemmer vibææg og anemoner sig, som Guds frelsesplan er gemt under Marias hjerte. Det almægtigste gemt i det allermindste.

Bekymringerne og smerten kommer, da hun skal føde sit barn, og Marias lovsang bliver siden til en stille, sorgfuld hvisken under korset langfredag.

Påskedag bliver Marias lovsang så til menighedens lovsang. En hvisken, der breder sig først mellem kvinderne ved graven og siden stiger til et jubelråb, der løftes op gennem dødens knugende, frygtkolde mørke.

I fastetidens stille eftertænksomhed skal vi høre Marias lovsang som et jubelråb af glæde for at minde os om, at snart er det påske, men der er håb: glædesråb vil igen lyde på den anden side af mørket. Det begynder som et dæmpet præludium, en sorgfuld hvisken, men Påskedag vil glæden gjalde fra påskeliljernes gule trompeter.

Men i dag på Mariae Bebudelsesdag gjalder trompeterne, og det fulde englekor synger usynligt med på hendes lovsang. Noget er ved at bryde frem under sneen gennem alt det vissenbrune. Noget nyt og forunderligt. Verden er blevet genfortryllet, og det, der lå skjult for øjne og ører, kan høres i Marias jublende lovsang og anes i den lysende gule erantis i det klare forårslys.

Amen

Iben Katrine Hornshøj Sørensen, sognepræst i Husum Kirke.

Prædiken til søndag d. 22. marts 2026.

Salmevalg fra DDS og 100 salmer: Et salmebogs-tillæg

DDS 12 Min sjæl, du Herren love

100 salmer 803 Maria, snart er det forår

DDS 72 Maria, hun var en jomfru ren

-

DDS 487 Nu fryde sig hver kristen mand

DDS 208 Skriv dig, Jesus, på mit hjerte

DDS 101 Himlens morgenrøde